

A mod Holland (sag nr. 91/1997 af 13. november 1998)

Sagsfremstilling:

Den tunesiske statsborger A indrejste i marts 1994 i Holland, hvor han søgte asyl og oplyste, at han var irakisk statsborger. Under en efterfølgende samtale med de hollandske myndigheder oplyste A, at han rettelig var statsborger i Algeriet.

De hollandske myndigheder meddelte A afslag på asyl, men han undgik tilsyneladende at blive udsendt af Holland. I februar 1997 blev A imidlertid under et rutinemæssigt besøg på sin arbejdsplads anholdt af det hollandske politi. A oplyste ved den lejlighed, at han var tunesisk statsborger, men ikke ønskede at give sit korrekte navn medmindre det kunne garanteres, at han ikke ville blive sendt tilbage til Tunesien.

Under den efterfølgende tilbageholdelse søgte A igen asyl, denne gang under sin rette identitet.

Som motiv for sin ansøgning om asyl henviste A til, at han i 1992 havde været tilbageholdt af de tunesiske myndigheder mistænkt for at have forbindelser til den illegale bevægelse Al-Nahda. Han henviste endvidere til, at han i forlængelse af denne tilbageholdelse blev overført til det tunesiske militær, da han skulle have påbegyndt aftjeningen af sin værnepligt i 1991. Under opholdet i militæret blev han mishandlet, men det lykkedes ham imidlertid at stikke af.

De hollandske myndigheder meddelte imidlertid igen A afslag på asyl og henviste til, at han tidligere havde oplyst en forkert identitet og i øvrigt var utroværdig.

Påstanden:

A indbragte Holland for Torturkomitéen og gjorde gældende, at de hollandske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udsendt til Tunesien, idet han dér risikerede at blive udsat for tortur.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav A medhold i hans klage. Komitéen bemærkede indledningsvis, at velinformerede kilder rapporterede om tilfælde af tortur og anden mishandling af personer, der i Tunesien blev mistænkt for politiske aktiviteter for oppositionen, herunder personer med forbindelser til Al-Nahda bevægelsen (pkt. 6.4).

Komitéen noterede sig, at A undervejs i sagen havde løjet om sin identitet og nationalitet og havde givet divergerende oplysninger om årsagen til, at han forlod Tunesien. Komitéen bemærkede imidlertid også, at A havde forklaret fyldestgørende om årsagen til disse divergenser og uoverensstemmelser ved en samtale med de hollandske myndigheder i februar 1997 (pkt. 6.5)

Komitéen bemærkede, at A under hele forløbet havde oplyst, at han ikke var tilhænger af Al-Nahda bevægelsen, og at de hollandske myndigheder på den baggrund konkluderede, at de tunesiske myndigheder ikke var interesseret i ham. Komitéen noterede sig imidlertid også, at de hollandske myndigheder ikke havde betvivlet, at A var blevet udsat for tortur, på grund af den assistance han gav et medlem af Al-Nahda bevægelsen. Komitéen noterede sig endvidere, at A flygtede under aftjeningen af sin værnepligt (pkt. 6.7).

Komitéen fandt samlet set, at der var vægtige grunde for at antage, at A risikerede at blive udsat for tortur, hvis han blev udsendt til Tunesien (pkt. 6.8).